

384

Л

държава за
тогат

Ч Е С Т Н О Т О У Х О .

12 година

школна лекция на общия окултенъ класъ.

8 февруарий 1933 год. сръда б.ч.с.тихо, неко време, малко облачно, луна и звезди изгръвъ.

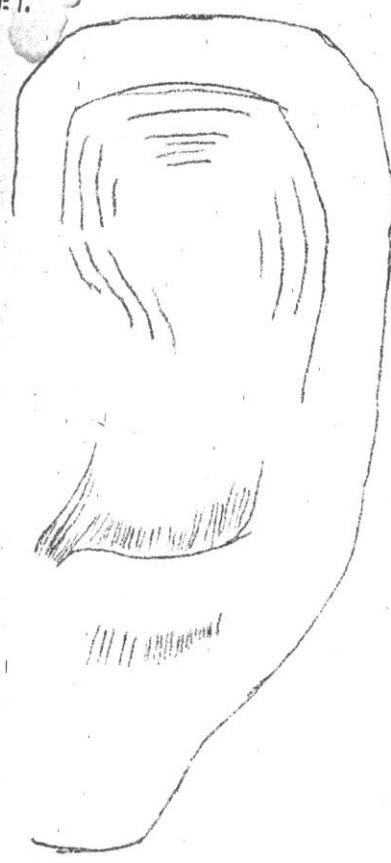
6.6 ч.с.

ЧЕСТНОТО УХО.

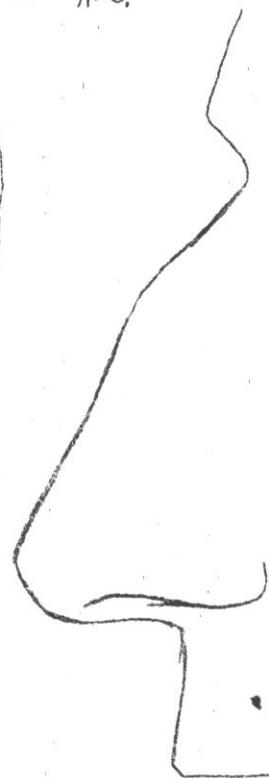
Добрата молитва.

/на черната дъска има нарисувани отъ Учителя, на хубавъ рисувателъ листъ,
следнитъ чертежи: 1.УХО, 2.Око, 3.Чело, 4.Уста, 5.Брада, и 6.Носъ./

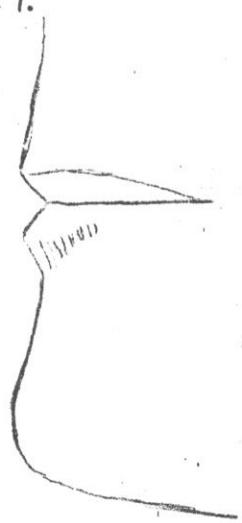
№1.

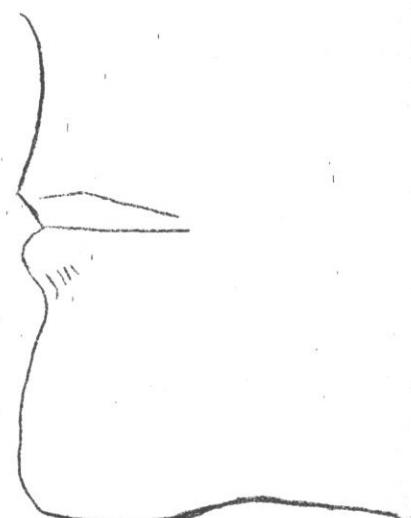
№6.

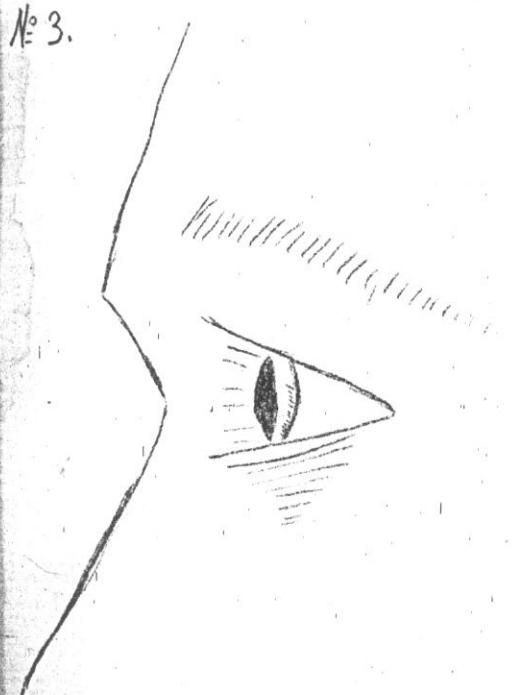
№4.

№5.

№3.

Дошло е времето, човекъ да знае. Знанието има две страни. Ако не знаешъ, какъ да постъпвашъ, ще дойдатъ страданията. Страданието произтича, когато човекъ знае, а не знае, какъ да постъпва. Сега, въ какво седи човекъ? Нали ние говоримъ за човека. Всички назваватъ съмъ човекъ. Кои са отличителните черти на човека? На този въпросъ могатъ да седадът разни опредѣлния; и можете да назвате: човекъ не е това, не е това, но има три нещо, които отличаватъ човека: първото нещо ЧОВЕКЪ Е, КОИТО МОЖЕ ДА МИСЛИ ПРАВО, второто - ДА ЧУВСТВУВА ПРАВО, И ДА ПОСТЪПВА ПРАВО. Това е сега, на вашъ езикъ ви говоря. Вие питате, какво нещо е човекъ да мисли право? Това е второстепенъ въпросъ. Какво нещо е човекъ да чувствува право? И това е второстепенъ въпросъ. И какво нещо е човекъ да постъпва право? И то е пакъ в торостепенно. Дали разбираете или не разбираете, човекъ тръбва да мисли право! - Ама какво тръбва да се разбира подъ това? Оставете сега този въпросъ. Казвамъ, че вървишъ по правия пътъ. Ама какво нещо е правиятъ пътъ? И това оставете настрана. Ти кажи: въ правия пътъ ще вървя.

/Учителя показва чертежа, картина 1./ Сега това показва приблизително УХОТО на човека. Какъ се показва човекътъ, не какъ той се схваща, но какво нещо е човекътъ. Сега ще пазите трите норми: че мислите право, че чувствувате право и че действувате право. Другитъ работи няма да сплитате; че азъ имамъ желание да мисля право; вие оставете вашите желания. Ще държишъ - да мислишъ ти право! Въ тебе, твоята мисълъ е единъ резултатъ; твойте чувства, това са другъ резултатъ, и твоята постъпка е единъ резултатъ. Ти едновременно имашъ три резултата. Понеже ти като мислишъ, ти не си факторъ на твоята мисълъ. Прѣди тебе другъ нещо е мислилъ право, и ти вървишъ по него! Ти ще мислишъ тъй, както другъ е мислилъ право преди тебе. Ако лисицата питатъ: какъ да мисля? - ще мислишъ тъй, както майка ти, баща ти са мислили, и ти ще мислишъ за кокошките, за кокошарниците.

Човекътъ питатъ: за кого ще мисля азъ? Ти ще мислишъ за човешките кошари, за овците, за агънцата, за нещо говедо. Той като мисли за нещо говедо, той самъ ще си даде едно научно опредѣление. Той назвава: искамъ да видя, да изследвамъ, какво нещо е говедото, и какво агнето. Вълкътъ тъй може да си говори. Нещо казва азъ: азъ обичамъ парите, искамъ да ги видя, слѣдъ като вземе той парите въ раката си, мислите ли, че той прави нещо научно изследване какво нещо е златото? Той като погледне наоколо, вече азъ зная, какво мисли той за парите. /Прави движение - туря раката въ джоба/. Той ще направи това, ако нещо наоколо, но ако азъ съмъ при него, той има страхъ, той ще ги държи въ отворена ръка, ще погледне налево, надясно, и пакъ ще ги даде. Иска да каже, че минава за много честенъ човекъ, много отворенъ. Но ако нещо никой наоколо, той ще затвори раката си и - хопъ въ джоба си, че ги скрие. Сега вие като изучавате науката, не можете да направите така. Може желание да има, но не можешъ да

направиш така. Не можеш да туриш парите във джеба си. Понеже властъ има, сили има. Ти не можеш да затвориш вратата, тя отворена ще седи, защото тукъ има конци, ако речеш за сгънеш ръката си, има нъщо, което противодействува. Така ще държиш ръката си, въ естествено положение. И ще кажеш, - заповъдайте. Щомъ ги дадеш така естествено, тогава ръката е свободна.

~~— 65~~ Сега туй, № 1. е приблизително, какво тръбва да бъде човъшкото ухо. Тукъ, горъ на ухото, е турено линията така, широка, туй още не е една норма, туй е приблизително какво тръбва да бъде УХОТО НА ЧЕСТНИЯ ЧОВЪКЪ. Но честният човъкъ не е една норма, то е единъ личенъ елементъ, тукъ влиза и една доза отъ себелюбието на човъка. Туй ухо е честно, никога нъма да те излъже, никога нъма да ти направи една пакость. Този човъкъ всичко ~~не~~ ~~не~~ ~~не~~ прави ~~не~~ съ огледъ на честността. Ще вземете тази линия отгоръ на ухото, тази широчина, за да видите честността. Сега туй още не е норма на природата. Идеално не е, съвършено ухо не е, но приблизително единъ типъ, както сега човъкъ може да нарисува. Пръдставете си, че вие имате едно идеално ухо, и седнете да го рисувате, и направите една погръшка, не отъ желание у васъ, но вие не знаете какъ да рисувате, и сте изкривили нѣкадъ, и ако го сравните съ първообраза, ще видите още много отклонения има. Та ако погледнете сега вашето ухо, какъ е направено, какъ сте го рисували, това показва още усилие да рисувате. Нѣкой път ушитъ ви не сѫ хубави, но не сте само вие отговорни, дѣло ви, баба ви, прѣдѣдо ви, 10, 15 поколения сѫ работили прѣди васъ, и вие сега работите, но и вие още нъма да свършите работата. Слѣдъ тебе и други дѣца ще работатъ още на това ухо; но това ухо си има единъ първообразъ въ себе си. Вашето ухо ще изчезне, като замине отъ този свѣтъ, тази фирма ще изчезне, ще остане само костъта. И една малка част отъ костъта, която показва какъ е оперирала фирмата. Послѣ и тази фирма /но сътъ/ и тя ще изчезне, и при устата фирмата ще изчезне; и фирмата при очите є тя ще изчезне. Е остате само една фирма - капиталътъ, черепътъ. Сега туй да ви не плаши. Та казвамъ, въ живота, това е основната страна на човъка.

Човъкъ, какъ ще

Та когато се говори за ухото се разбира физическиятъ ~~струй~~ постъпи отъ физическо гледище. Този човъкъ, щомъ му направите една услуга, ако имате вземане даване съ него, ако той е господаръ, ще каже: дайте на Ивана, Драгана или стояна да се наяде. Послѣ ще погледне обущата му, и ще каже: дайте му едни царвул и, нека си има; или ще каже: дайте му едни хубави обуща; и послѣ, ако умѣе, дайте му единъ хубавъ конъ. Той е уменъ човъкъ, знае, ако се отнася добре съ слугите му ще се отнесатъ добре съ него. Сега, ако това ухо е така нарисувано, то не е построено добре. Този човъкъ на е уменъ; той ще каже: на него много, много не и у тръбва, той може и създри обуша да носи. Та сега, нарисувайте си всички ухото.

Вие всички тръбва да работите, защото, ако не работите геометрически, ако вие не можете да нарисувате една линия на честността. Туй ухо показва пръминаване от животинското царство към човешкото царство. Въ животинското царство ухото е така зоастрено. И това може да се обясни, защо е така. Това представлява една антена, да може животното като ~~човек~~ дигне ухото да слуша, да възприема отъ външния свѣтъ тия трептения и вълни. Запр. едно куче или една лисица, като си вдигне ухото, да може да схване тия вълни, и да има предъ видъ, какъ може да постапи въ даденъ случай, да нападне ли или да отстапи. А пъкъ този човѣкъ съ плоското ухо, /вижъ предидущия чертежъ/. е ухиленъ, казва, нѣма никаква опасност, той е по-осигуренъ.

Сега тукъ имате носътъ. /вижъ № 6 на картината/. Въобще честниятъ носъ представлява всѣкога една права линия. Тукъ носътъ както е поставенъ, малко се отклонява отъ правата линия, за да се даде ходъ на чистенето. Сега този носъ може да вземете на единъ честенъ човѣкъ, който ще помисли малко, и на когото всѣкога може да се расчета. Но на носа тази линия тръбва да бѫде права. Но на правата линия/при носа/ може да има едно отклонение. Ако запр. тази част на носа ... то има и други подробности, но да се не спирате сега. Сега вие ще вземете да се интересувате отъ вашия носъ, но то не сте вие, то е фирмата, съдружието.

Сега това око, /въ чертежа № 3./ е приблизително единъ моделъ на честното око. Есъки единъ отъвасъ тръбва да се упражнява да гледа хубаво. Може да се учате да подобрите очитъ си. Като гледате единъ предметъ, представете си предъ себе си честното око / № 3 /. Или гледате единъ хубавъ скъпъ цѣненъ камъкъ, въсъ да ви е приятно като го гледате. Или ако си вземете една хубава ябълка, да я гледате, безъ да имате желание, да я вземете за да я ядете. Макаръ да имате желание да я имате, само я гледаюте. Може да вземете да гледате една хубава ябълка, окото ще почне да прави известни гримаси; но може да гледате една ябълка, безъ да пожелаете да я изядете.

Сега това е носътъ / № 6./ ако обрнате носътъ обратно, той има и почи положението на човешкото ухо. Сега туй / № 6. / е приблизително честниятъ носъ. Тукъ носътъ има една гърбавина, но въобще носътъ тръбва да бѫде правъ. Не тръбва да бѫде никакъ закривенъ. Сега тукъ въ чертежа има една малка издадина, туй е едно отклонение на носа, но тази издадина си има свои биологически причини, но понеже е близо до очитъ, основа, то е единъ недъгъ за носа, но се счита за една добра черта. Послѣ това завиванѣ долу на носа, ако е по-голъмо, у човѣка настъпва едно пессимистично състояние, или той особено гледа на живота. Пессимизъмътъ произтича отъ това, човѣкъ желае много работи, и като не може да ги постигне, той става пессимистъ, и следъ това става философъ.

Азъ назвамъ философия за непостигнатите работи въ свѣта. Всичко може да се достигне, но трѣба да знаешъ, какъ да постъпвашъ. Има си законъ за постижение. Значи, за да можешъ да постигнешъ нѣщата въ свѣта, ти трѣба да имашъ 5 неща. Да имашъ правилно ухо, да имашъ правиленъ носъ, да имашъ правилни очи, правилна уста и правилна брада. Ти трѣба да виждашъ както трѣба. Не въ тази сми-
съль, но вътрешно да виждашъ нѣщата. Ти можешъ да виждашъ нѣкой предметъ, но ти го желаешъ за себе си; тогава ти не си го видѣлъ. Да гледашъ нѣщата и да познаешъ, какъ тѣ са поставени на мястото си. Да не желаешъ да ги прѣмѣстишъ, или да ги промѣнишъ отъ едно място на друго. Азъ като върва нѣкой путь и виждашъ единъ камъкъ не е на място, азъ се навеждамъ и го тургамъ на място. Азъ се справямъ както разбирамъ, назвамъ, този камъкъ трѣба да иде еди на кое си място. Или камъните какво значатъ? Че ти говоришъ на една публика или на приятеля си. Но ако ти на знаешъ кадѣ да туришъ единъ камъкъ, знаешъ ли каква врѣда можешъ да произведешъ. Тури всѣка дума на място, тѣй щото никой да се не спъва.

Сега, това е честната уста. № 4./ Но ако долната част на ушата бѣрна излиза навънка, а другата отива на вѣтрѣ, вие имате едно аномално състояние. То е просто както въ хомота. Една уста не трѣба да мяза на хумотъ. Ако срѣдата на устата е хълтинала и се образува една трапчинка, а тѣ-
зи части се малко издигатъ нагорѣ, тѣй че да се образува една мека, правилна линия. И при това всѣкога гледате, когато си прилепвате устата, да се не притискатъ устните, а тѣй едва да се допиратъ. Сега това зависи отъ импулса вѣтрѣ. Когато човѣкъ се уплаши, има страхъ, устата му има едно положение; когато човѣкъ иска да се докара, той несъзнателно ще си тури устата въ друго положение; или ако иска да се покаже, че е много уменъ, пакъ ще си постави устата въ друго положение. Но това са изкуствени положения. Понеже долната усна показва пасивните сили, а горната положителните сили. Пѣкъ ако ти си натискашъ устата, нищо нѣма да постигнешъ. Въ природата се иска единъ малъкъ контактъ, едно малко допирание; едно леко съприоснование трѣба да има. Нѣкой си натискатъ устата. Колкото и да си натискате устата нищо не може да излѣзне. Въ природата се изисква единъ малъкъ контактъ, едно малко съприоснование. Щомъ си стискашъ устата, това показва единъ волевъ актъ. То е човѣшко. Ти не можешъ да бѫдешъ единъ уменъ човѣкъ. Ако много си стискашъ устата, ще бѫдешъ за себе си уменъ, но за природата ще бѫдешъ единъ човѣкъ, който харчи много повече енергия. Върдѣ гнѣвните хора много си стискатъ устата. Нали такива дѣца има, които са упорити. Казва майка му: направи това! - Нѣма да го направя! Направи го! Не. Но послѣ дойде законътъ. Майката вземе тоящката, и въ края на краищата то пакъ ще направи това, което майката иска.

Нѣкой путь

ние сми като дъщата упорити - нѣма да го направимъ! Но дойде природата, понашари те, и ти кажешъ: ще го направя. Ифи ти ни искашъ да се подчинишъ, но хване те една болѣсть, лежиши 3, 4 мѣсeca, поомекнешъ, и най-послѣ кажешъ, да ме дигне Господъ, ще слушамъ и маика си и баща ти. Но послѣ като оздравѣшъ, дойдешъ пакъ на сѫщото положение, пакъ те хване болѣстта.

Сега ако, изучавате геометрията, ще се позапознаете малко съ ли или каква трѣбва да бѫде брадата на честния човѣкъ. Въ дадения случай, тази нийтъ. Сега тук е честната брада. № 5. / Уу показва единъ човѣкъ, който не е брада заинтересуванъ, понеже брадата е почти права отдолу. / най-нѣшната часть на горната устна върви права съ най-издадената страна на брадата. / Ако тази линия се вглѣбява на ватрѣ, тукъ вече чувствата играятъ важна роля. Сега тѣзи, който наблюдаватъ, не могатъ да кажатъ причинитъ, защо именно така трѣбва да бѫде честната брада. Този човѣкъ широко гледа на живота. Той не иска да обсебе нѣшата. Нѣшата за него сѫ толкова важни, доколкото тѣ спомагатъ за напрѣдане на личността му животъ. Той иска всичките хора да бѫдатъ добри, за да може и той между тѣхъ да живѣе, тѣй както трѣбва. Значи, ако има хора събрани съ такива бради, това сѫ хора, на които може да се разчита.

Но сега, ако вземете всич ко това, вие ще забъркате. Сега всички най-първо ще нарисувате ухото. Сега съ него ще се занимаете. Сега, това, кое то учите тукъ, отъ вѣнка нѣма да изнасяте нищо. Ако иска нѣкой да му сѫкаже нѣшо, посочете му книги отъ хиромантията. Много книги има писани, нека четатъ отъ тамъ. За настъ науката не е за печалба. Да знаешъ, като видишъ единъ човѣкъ какъвъ е той, дали е честенъ или не. Не зная, дали, ако дойде иудиф отъ невидимия свѣтъ една комисия да разгледа ушитъ на хората, не зная колко души ще намѣри тѣй безъ дефекти. Все може да намѣрятъ единъ дефектъ. Все ще види една фирма, кѫдѣто не сѫ оперирали тѣй както трѣбва. Но за сега, като се гледатъ ушитъ на всички хора, донѣкадѣ дърватъ.

1.

Сега въ ухото има три страни. 1. 2. 3. Тази първата, горната част на ухото показва въ умствено отношение, външнитъ условия на живота, какви сѫ, благоприятни или не. Едно хубаво ухо показва единъ капиталь, съ който човѣкъ разполага. Външното видя азъ едно бѣдно дѣте, то може да нѣма баща и маика, но като погледна външното му ухо, азъ зная, има ли то капиталъ или не.

2.

3.

А видя единъ княжески синъ, но природата го е сбутала, азъ зная, че природата го е осудила; той нѣма бѣдеше, баща му ще фалира, и той ще слѣзне долу. Ой сега има много добри условия, но той е осъденъ. Нѣма нищо, и той ще слѣзне долу. И нѣма да се минатъ 5, 10 години, той ще стане дѣрваръ. А туй дѣте го гледашъ, капиталъ има. Ще дойде единъ благодѣтель отъ нѣкадѣ, тѣй ще се случи, и ще му провѣрви работата. Казвашъ, какво има? Едно хубаво ухо има. А то е единъ капиталъ, съ който той разполага.

Ухото не е единъ и мѣртвъ капиталъ, капиталъ е ухото.

Ако ти имашъ едно хубаво ухо, има същества отъ разумния свѣтъ, отъ онзи свѣтъ, има същества въ този свѣтъ, въ който ти живѣшъ, и има разумни същества отъ свѣта, отъ дѣто ти си излѣзналъ, и тѣ се интересуватъ за тебе ти като си дошълъ на земята. Сега туй ухо е за външния свѣтъ, вънка можешъ ли да прогресирашъ или не? Това зависи отъ ухото ти, и отъ всички ония същества, които сѫ взѣли участие да създадатъ този външния животъ; тѣ се интересуватъ за твоя външнъ животъ, та тази горната част /1./ показва отъ Божествения свѣтъ, какъ гледатъ на васъ. Срѣдната частъ /2./ показва, какъ се интересуватъ разумните същества, ангелитъ, светии отъ васъ; и най-послѣ, третата частъ /3./ хората на земята, между които ти живѣшъ, тѣ какво участие взематъ за тебе. Чѣ за единъ всички се интересуватъ. Твой путь хирата се интересуватъ, а нѣкой путь не се интересуватъ. Ако нѣкой се разболѣе, или обѣднѣе, всички питатъ за него, ще дойде единъ, другъ, трети, всички взематъ участие за него. Тъкъ за нѣкой, какватъ нека си носи товара, несѣ интересуватъ отъ него.

Та сега практическото положение, да ви дамъ една формула. Сега вие мислите, всичко седи въ формулата. Седи въ вашето съзнание. Ако тия три-та свѣта /1.2.3./ бѣха въ едно изправно състояние; да мислите за онзи свѣтъ, не значи, да го разбиращъ. Ти ще мислишъ, че съществува единъ Божественъ свѣтъ, той е нѣкадъ. Послѣ, можешъ да мислите, кадъ сѫ ангелитъ, и тѣ съществуватъ нѣкадъ. Има единъ свѣтъ, дѣто има разумни хора, има и ангели. Тамъ дѣто има глупави хора, нѣма и ангели. Дѣто видишъ единъ разуменъ човѣкъ, тръбва да знаешъ, то е една допирна точка на ангелския свѣтъ; ако видишъ едно разумно животно, то е допирна точка на ангелския свѣтъ; ако видишъ една птица, и тя е една точка на на разумния свѣтъ. А сега питатъ: кадъ е Божественото? Кадъ е човѣшкото? Човѣшкото е видимото. Дойде ли една пъстра птица, облѣчена хубаво, или виждамъ единъ скъпоцѣненъ камъкъ. Заради мене, скъпоцѣнниятъ камъкъ, това е човѣкъ. Хубавитъ камъни, това сѫ хора. Виждамъ едно красиво дѣрво, и това е човѣкъ. Сега, когато се занимавате съ една наука, не тургайте прѣдъ видъ резултатите, които сега имате. Е какжете: ние толкова години сме учили. И какво сте научили отъ толкова години? Да вѣрвате, че има Господъ, че има онзи свѣтъ, и какъ живѣять тамъ. Но нито единъ отъ васъ още не е ходилъ тамъ. Може въ минал ото да сте ходили, но сега не сте ходили, и нѣмате възпоменане отъ тамъ. Послѣ не сте били и поканвани на гости и тамъ, както ви канятъ сега въ този свѣтъ, да отидете на нѣкое угощение. А всички ония, които сѫ били поканвани тамъ, не сѫ се върнал и отъ тамъ. То е жалко. Не зная коя е причината. Ше иде нѣкой, а не се връща. Тѣзи, които не се връщатъ, по нѣкой путь мязатъ на нѣкой момъкъ, който е пипналъ една мома, да я заведе на угощение, а не се връщатъ и двамата назадъ. Забѣгнатъ нѣкадъ.

и почнатъ да мислятъ за тѣхъ, какво стана? а не би да ги убиха.? а не би да
се е случило нещастие съ тѣхъ? Възможно е. Но казвамъ, чия младитъ, понеже отъ
едината фамилия и отъ другата фамилия нѣма съгласие, забѣгнаха, скрили се, и слѣдъ
4,5 години се връщатъ. Та по нѣкой путь, когато хората умиратъ, тѣ го турятъ,
ужъ, че е умрѣлъ. Забѣгналъ е. Дѣдо ти забѣгналъ, баба ти забѣгнала, най-послѣ,
когато умира единъ, тѣ казватъ, че ужъ той не иска да иде въ онзи свѣтъ. Но
тѣ съ арменски долапи. Момата ужъ плаче въ кашпи, казва, че тя ужъ не го иска,
но тя плаче, иска да заблуди домашнитъ. Тя на маѣка си, на баща си говори едно,
а за себе си съвсѣмъ друго иска. И най-послѣ този, за когото тя казва, че не го
иска, тя при него отива, тамъ отива. Сега тѣзи не съ научни работи, да бѣга тя
ти съ него. Това съ операции. Любовнитъ работи въ свѣта, това съ търговски
работи операции на дребно. На дѣвъ години слѣдъ това, развалятъ се отношенията,
послѣ започнатъ друга една операция. Та оставете сега любовнитъ си работи.
Не съ лоши работи тѣ, т.е. една операция е това. Имашъ едно разположение спрѣмъ
мо нѣкого. Това е една търговска операция; послѣ и той те обича, търгодска
операция е това. Утрѣ го погледнешъ, той залюбилъ друга. Че какво право имашъ
ти? Че този човѣкъ е търговецъ. Изъ считамъ любовта, влѣзна въ нѣкой бакал-
ници, търговецъ какъ: о, заповѣдайте господине, какъ обичате? Какво заповѣда-
те? Изобиколятъ наоколо слугитъ и господарть. И слѣдъ като си взематъ паритъ,
какатъ, благодаримъ, довиждане! Дойде другъ, пакъ какатъ: о, господине, какво
обичате? Щомъ взематъ това, което имашъ да дамъ, паритъ, тѣ ви оставатъ; тогава
и азъ ще видя, дали това, което съмъ взълъ, дали съответствува на паритъ, които
съмъ му далъ. Щомъ си отида, гледамъ въ кесията, да видя до колко неговата
любовъ е била гореща или не. И ако азъ намѣря, че въ ориза имаше малко камъче-
та, че му кака: слушай, въ ориза имаше камъчета, по-хубавъ да ми дадете. Тогава
той каже, че извините господине, може слугитъ да съ направили нѣкоя погрѣшка.
И казва на слугитъ: донесете оризъ хубавъ! И тѣ веднага ще си поправятъ по-
грѣшката. Но за да познаете единъ човѣкъ, какви съ неговите отношения, трѣбва
да го намѣрите, когато той никакъ не е заинтересуванъ. И азъ ще ви дамъ една
картина, за де познаете човѣка. Прѣдставете, че вие патувате въ планината, и
видите единъ човѣкъ седи при единъ изворъ, извадилъ си той торбата и яде.
Тамъ може да го познаете, какъвъ е човѣкътъ. Той ще ви погледне, и пакъ ще гле-
да въ торбата, и нищо не иска да знае. Ако е единъ отъ тия честнитъ хора, той ѡ
като ви виде, че ви поздрави, и ще каже: заповѣдайте, че ми бѫде приятно, ако
седнете! Той е единъ човѣкъ, който нѣма никаква задна цѣль. Ще разчупя хлѣба
и ще кака: както виждате, азъ съмъ при извора, и ми е приятно, че има още единъ
съ когото може да раздѣля хлѣба си. Пъкъ ако е съ ухо тѣй заострене, щомъ

види.че ѝ идешъ,той ще скрие хлъба,и ще го тури въ торбата,и ще каже:мене този хлъбъ ми тръбва,дълъгъ пътъ ме чака! Ако река на всъкиго да давамъ,азъ ще остана гладенъ.Той веднага мисли. Тогава,за да опитате вашата фирма,дали е честна или не.Вие тръбва да знаете,дали фирмата ви е честна или не.Не само да казвате:честна е фирмата! Но вие тръбва да знаете,дали тя има капиталъ,съ който тя да разполага,да оперира ~~Балансира ли капитала или не?~~ Вие тръбва да знаете кому какво има да давате.~~Нѣкожи пъти~~ вие може да висите във въздуха и петъ пари нѣма капиталъ,а борчове има колкото искате.И като не можете да плащате,ще кажатъ:той е безчестенъ,не си гледа работата.~~Та въ невидимия~~ свѣтъ е така;да знаете,като си бутнете ухото,ще фалирате ли или не. Вие още не знаете,какво представлява тази фирма. Но вие си побутнете УХОТО.

~~Тогава,ако искате да си моделирате ухото,ще ви дамъ единъ начинъ за моделиране на ухото.Ще си представите,че вие сте богатъ човѣкъ,че разполагате съ милиони,макаръ,че 5 пари нѣмате,но ще си представите,че сте богатъ.Бутнети си ухото,вихдашъ върви малко хубаво,но има единъ дефектъ,забѣлѣзвашъ въ себе си една скържавостъ.Ще си представишъ,че ви богътъ.А следъ туй ще си представишъ,че ти искашъ да бѫдешъ спрѣмо хората щедъръ.Давашъ на този на онзи.Кой какъ дойде при тебе,никого не връщаши.Ако всѣки денъ правите такава една операция,365 такива операции въ годината,все таки една двадесета отъ милиметъра ще измѣните горната частъ отъ вашето ухо,и ще има едно малко подобрение.~~Сега ти ще кажешъ,та азъ съ такива работи ли ще се занимавамъ? съ каква ще се занимавашъ друго?~~ 365 дни въ годината ти ще станешъ милионер и ще раз давашъ на всички,ще правишъ добро на всички хора и тия хора ще живѣятъ,и ще живѣятъ по-добре.~~Ако по този начинъ ти помогнешъ,ти ще създадешъ~~ ^{Божествения} ~~въ другия~~ свѣтъ една благоприятна атмосфера,която ще се върне къмъ тебе.~~Зашщото нѣма нѣщо,което човѣкъ като си въобрази,и да не стане.Най-първо тия хора на които ти ще помогнешъ,т,е, тъ съ невидими,и тъ постепенно ще се въплотяватъ,въплотяватъ,и ще дойдатъ. Ега може да стане,и може да не стане,ти ще помогнешъ и свободенъ ще бѫдешъ. и ще се ползувашъ,ще измѣнишъ ухото си. А шомъ го измѣнишъ,ти ще измѣнишъ настроението си,свободенъ ще бѫдешъ,но съзнатание ще имашъ,че не си отъ бѣдните хора!~~ Бутни си ухото,ще видишъ.Ч е капиталъ имашъ,тогава какво ще се обезсърчавашъ. Хванни ухото си,ама много да не го стискашъ,натискашъ,образувай една линия около ухото.~~

Послѣ,ако нѣкожи пътъ вие сте грубъ,и искате малко да смекчите характера си,туй възпитателно дѣйствува. Сега нѣма да разправяте на другите хора! Защото това,което разправяшъ на другите хора,ти не можешъ да го приложишъ. Запримѣръ ти съ дѣсата ръка двета пръста ^{и съ} ~~и палеца~~ хвани ухото си отдолу,долната частъ на ухото,а лѣвата ръка на кръста,и помисли малко.

Ще кажете: ама какво е това, като си хвана ухото? Ама знаете ли какво ще стане, като си турите ръцетъ въ джоба? Знаете ли, колко е лошо, ръката въ джеба? Това е човешкият егоизъмъ. Нѣкой държи ръцетъ си отъ сутринь до вечеръ въ джеба. Или си турналъ тъй ръцетъ отъ задъ. Нито отъ задъ е хубаво да се държатъ ръцетъ. Ще кажете, тогава отъ и ъдъ. Нито отъ предъдъ. Единственото най-хубаво положение е това. Седишъ тъй изправенъ, единия кракъ малко напредъ, и тъй си държишъ долната част на ухото. /дѣсното/. Казва нѣкой: кое е хубавото положение? Какъвъ е маниерът на ръцетъ най-добръ? Туй е едно добро положение. Или кажешъ: изѣгазихъ съ тази работа. Вояване има вече. Това не е естествено положение. Азъ наричамъ нормално положение, което да не предизвиква никое стълкновение. Тъй като поставишъ единия си кракъ малко напредъ, туй е едно свободно движение, естествено движение, свободно движение, мускулитъ да не сѫ напрѣгнати. Най-първо вие трѣбва да се научите да имате свободни движения. Нѣкой навежда главата на едната или другата страна, и това не е естествено, нѣкой навежда главата си напредъ или назадъ, и това не е. Най-добръ е свободенъ ше бѫдашъ, да гледашъ мускулитъ да не сѫ въ напрѣгнато положение, напрѣгнати, малко перпендикулярни. Това е едно положение, ако искашъ да имашъ едно естествено положение; и единия ти кракъ малко напредъ. Това е едно естествено положение. Ако искашъ да почивашъ, имате едно положение свободно. Ако краката сѫ много свити това означава зависимост; ако искате естествено положение, краката малко отворени, единият кракъ малко напредъ и малко настрани. /лѣвият това/. Това е положение естествено. Тъй като си поставите ръката, лѣвата на кръста, палецъ отворенъ. Тази линия е линия на почивка, тя е божественото и показва посоката на нашето движение. Ние вървимъ отъ лѣво на дѣсно. Това е посока на движението. Този е путь еволюционенъ путь, въ тази посока ние вървимъ; сега, който разбира. За туй, колкото палецъ слизи надолу, /и разчита/ тялото на твойта ръка е то-мо-жъло подигнато. Когато този жгъль, който се образува отъ линията /и при малкия пръстъ, /корен на пръста/ и края на палеца, се намалява, това показва, че ние се отдалечаваме отъ онзи естественъ животъ отъ божественото; колкото се увеличава тази линия, тя показва моралния развой на човѣка, че ние се приближаваме къмъ божественото. Тези да не ви смущава. Туй е отношение, отношение има.

Та, трѣбва да се вземе въ съображение цѣлокупния човѣкъ, неговото тѣло, неговата голѣмина и ширина, челото му, носътъ, ушите, това сѫ всегаометрически пропорции. Та назвамъ, когато си поставишъ така ръката, ти трѣбва да се поставишъ въ естествено положение. Не поставишъ ли така ръцетъ си, работитъ ти фигуративни не върватъ ти можешъ да мислишъ, че на горѣ отишъ, а никакъ не отивашъ на горѣ. Ако тъй си поставишъ ръката, остръкъ, (малки прѣстъ) правъ и ногът ногата, други прѣстъ съзъ прави, палецътъ наги - отвѣтъ, а

Докторски Учебни Показие

~~Меркурий е това ножъ имашъ. Който така си поставя ръката, той има предъ видъ интересъ, своя ~~струнка~~, а не Божествения. Нѣкой говорител си поставя така ръцѣтъ, пръстите на масата въ плоскостъ, а не нагорѣ. Той назва, у менъ има желание да служа на Божественото, човѣшкото азъ го напуснахъ, както виждате. Всички трѣбва да вършимъ Волята Божия. Туй са разкрития на живота, които постоянно невидимия свѣтъ ни вада, и нѣкой путь ни заставя да правимъ тия упражнения. Ние сега седимъ, хванемъ си ръцѣтъ така, пръстите сключени, а нѣкой ги хване по другъ начинъ, но това са неестествени положения. Но назвамъ, ви едно отъ упражненията - застанете така прави и ще си хванете долната част на дѣсното ухо съ дѣсната ръка; ако искате да бѫдете здрави, това е единъ признакъ. Вие изведнажъ здравъ нѣма да станете, но съ това се привличатъ всичките магнитически влияния, които служатъ за устройство на тѣлото въ природата. Ако вие вървате въ нейните операции, тя всѣкога ще ви даде нѣщо малко. Али искате да бѫдете уменъ прѣкарайте тогава отгорѣ ръката си по линията на ухото. Побутнете си ухото. Нали онѣзи моми постоянно си бутатъ ухото; и колкото по деликатно си бутатъ ухото, тѣ несъзнателно принасятъ полза на себе си.~~ Та, трѣбва постоянно да бутате линията на ухото си съ ръката. Не да стане това единъ навикъ, но считай, не че имашъ единъ скъпоцѣненъ камъкъ, като си буташъ ухото, да ти е приятно, да внесе нѣщо хубаво. Като си бунтешъ ухото, да ти е приятно, да благодаришъ на Бога, че ти е далъ едно хубаво ухо. Обезсърдчишъ се, бутни ухото си отгорѣ надолу, кажи: капиталъ е това! Пъкъ ~~онка~~ се деформира ~~съвършено~~ човѣшкото ухо, тогава да знаешъ, че твоята работа е свършена. Но щомъ ухото ти седи на място, не се е деформирало, ти нѣмашъ право да се обезсърдчишъ. Та, сега трѣбва да работите. Не е до външната страна. Споредъ мене тази линия, горната част на ухото, азъ я наричамъ норма въ природата. Ухото се сформирва споредъ споредъ тази линия/горната част на ухото/, тя трѣбва да бѫде още по-голяма. Това е норма, съ която ти трѣбва да мѣришъ. Тия линии, са за изучаване. Отъ тази линия ти ще знаешъ, какъ се развива ухото. Сега физиономистите на знаятъ нѣкой цѣнна норма, да знаятъ развива ли се ухото или не. Но когато азъ тургамъ тия ~~уфори~~ линии това е най-естествено, които показватъ въ какво направление се развива ухото. Сега понеже туй ухо се е развивало по този начинъ, то е прѣтърпѣло редъ противорѣчия, то си има органически причини. Ухото започва широко, и по-късъ се изменя, стеснява се малко, отъ външния свѣтъ се изменя, стеснява; посоката на ухото е взѣло друга посока. Слѣдователно, тази страна може да стане още по-дълга /надолу ухото/. Значи то може да се удължи и съвсѣмъ да се съкрати. Това назва, че прииждането на жизнените сокове са прѣстанали, слѣдователно, това поколение е на израждане!

Когато долу ушитъ се съкратятъ, то е на израждане. У ~~вашъ~~, както виждамъ, ушите
съ ~~а~~ добри. Щомъ се съкратява ухото, значи, цълата фамилия е на израждане. Щомъ се
продължава горната част на ухото, тази фамил ия ~~върви~~ нормално, има капиталъ.

Пъкъ, ако, ушитъ въ сръдната част на страничната линия е издадена, /чертежъ/.
това показва активната страна, активност, тъзи хора съ активни, въ тяхъ чувст-
вата съ развити. Колкото тази част се смилява/долната част/, и ухото стане
плоско, тогава активността отива на ~~вътръ~~ лъдователно, въ единия случай ~~често~~
отива къмъ израждане, а въ другия случай отива въ едно нормално развитие. Сега
туй ухо/вижъ чертежа/ така както е поставено; показва, че не е едно израждане,
а ~~и~~ въ едно нормално развитие. Тамъ се изявява. Щомъ дойде правата линия,
геометрическо
вижъ чертежа/. има едно ~~отношение~~ между ухото и челото. Но сега ~~и~~
азъ нъма да се спирамъ върху подробности, които отвлечатъ отъ прин-
ципа.

Сега, външниятъ животъ на човѣка зависи напълно отъ ухото. Ти не
можешъ да имашъ единъ външенъ животъ, една обхода, ако нъмашъ едно добро ухо.
Азъ разбирамъ въ ухото съ всич китъ правилни гънки. Понеже тъзи линии, това съ
живи линии въ природата, не съ мъртви линии. Лъдователно въ слушането голямо
участие взима ухото. Най-първо ти е се научишъ да вървашъ, че човѣшкото ухо
те свързва съ онзи разуменъ свѣтъ, който се проявява въ природата. Всичко основа,
което природата твори, това е твоето ухо. Всичко основа, което виждашъ, и изгръва-
нето на слънцето, на звѣздите, камъните, които ти виждашъ, всичко, което ти виж-
дашъ, което расте и се развива, то е ухото, ухото ~~расте~~ съ тѣхъ заедно. Сега,
вътръшното съдържание, основа, което се крие и неси го разбъръ, то е твоя носъ.
Носътъ показва пъкъ силите, които работятъ въ скритите форми. Слѣдова-
телно ще знаешъ количеството на тия сили въ даденъ случай. ЗА ТУЙ УХОТО ОПРЪ-
ДЪЛ Я ВЪНШНАТА ОБХОДА НА ХАРАКТЕРА, А СИЛАТА НА ТВОЯ ХАРАКТЕРЪ ЩЕ СЕ ОПРЪДЪ-
ЛИ ОТЪ НОСА ТИ. Слѣдъ туй ще дойдатъ ОЧИТЕ и УСТАТА. Ние ще говоримъ за тѣхъ
тѣ спомагателни средства. Най-първо външната обхода трѣбва да ти е срѣда,
въ която ти да живѣешъ, въ която да функциониратъ твоите мисли и чувства. За
това пъкъ носътъ ~~ми~~ трѣбва, за да бъдешъ разуменъ. Носътъ трѣбва да бъде
разуменъ. Ти ще проектирашъ една мисъль, но нъма да буташъ носа си; то е фирмата
на дѣдо ти, на баба ти, какъ съ живѣли тѣ. Ти като погледнешъ състоянието
на дѣдо ти, ще кажешъ: туй е схващане на дѣдо ми, на баба ми. Та, ти ще проекти-
рашъ единъ носъ правъ. Макъръ, че носътъ ти не е правъ, ти ще проектирашъ единъ
правъ носъ, и ако проектирашъ, ти ще можешъ изкуствено да си помогнешъ. Защо-
то човѣкъ нъма сама физическо тѣло, но има и духовно тѣло; а въ другите тѣла,
тамъ материията е по-пластична, постоянно ще се измѣня. Защото, каквото е ембри-
ото на дѣтето въ утробата на майката, такова е и дѣтето. Каквата е майката,

такова и дътето ще стане. Та, онова, което ти мислишъ, то ще стане, и онова, което ти чувствувашъ, и което ти вършишъ и то ще стане.

~~И~~ -
Ще знаете, ще свържете въ живота любовта. Тъ съ три неизмѣни
принципа. **ЛЮБОВТА ВЪ БОЖЕСТВЕНИЯ СВѢТЪ**, ТОВА Е **ВИДИМИЯТ СВѢТЪ**, **ФИЗИЧЕСКИЯТ СВѢТЪ**, **ОБЕКТИВНАТА СТРАНА**. Любовта въ Божествения свѣтъ е обективната страна, а въ насъ Любовта е нѣщо невидимо, неосъзаемо, а въ Божествения свѣтъ, то е тъ
материално, както видимия свѣтъ. ~~Послъ имате въ БОЖЕСТВЕНАТА МѢДНОРСТЬ, ТО Е ВЕЧЕ ОТНОШЕНИЕ НА ТЪДИ СЪЩЕСТВА.~~ Двѣ сѫщества се обичатъ, какви трѣбва да бѫдатъ тѣхнитъ взаимни отношения и постапки. ~~Послъ ИСТИНАТА, ТУЙ ПОКАЗВА ПЪКЪ ПРОСТОРА, МѢСТОТО КЪДАТО ТРѢБВА ДА ЖИВѢТЬ~~ Като какво трѣбва да има, за да се прояви единъ човѣкъ, който трѣбва да обича? Той трѣбва да има нѣкого, кого да обича. Богъ е създадъл цѣлиятъ свѣтъ, понеже иска да прояви Любовта се. Създаването на цѣлия козмосъ показва, че Богъ иска да прояви Любовта си.

Зашо, за какво по-надалечъ не отивай. Зашо азъ трѣбва да обичамъ нѣкого? Азъ не мисля за това. Обичамъ го този човѣкъ, нищо повече! Какво разбирате вие подъ думата обичъ? Има два начина за разбиране. Вие тургате въ любовъта една користолюбива мисъль. Азъ не тургамъ въ Любовта абсолютно никаква користолюбива мисъль! Въ самата Любовъ абсолютни никаква користолюбива мисъль не може да сѫществува. Не може да сѫществува, азъ, който разбирамъ нѣщата, туй сѫщество, което азъ обичамъ, то е създадено отъ Бога, то е свободно, азъ не може да го заблуждавамъ. Значи, върху това сѫщество азъ трѣбвада имамъ сѫщата Любовъ както Господъ има. Мене ще ми бѫде приятно, когато видя идинъ човѣкъ, и ще разбирамъ, че Богъ го обича. И дотолкова, доколкото азъ обичамъ туй сѫщество, дотолкова и Господъ ще обича и мене! И доколкото Богъ обича мене, дотолкова обича и другия. И не питайте, доколко ме обича Богъ. -Доколко вие обичате другите сѫщества. Въ даденъ случаѣ ай, доколко вие обичате, дотолкова и Богъ ви обича. Такова е отношението на Първата Причина спрѣмо васъ! Безразлично дали това е ваша собствена дъщеря, синъ или приятель. А тази обичъ е необходима, понеже вие въ умствено отношение не можете да направите никакъвъ успехъ, ако нѣма нѣкой да ви обича. Помните това. Гениалнитѣ хора въ свѣта, има много хора да ги обичатъ, а проститѣ хора въ свѣта, много малцина ги обичатъ. Слѣдователно, прогресть зависи отъ Любовта! Ако тебе баща ти те обича, и майка ти, и дѣво ти, и предъдо ти, отъ тебе човѣкъ ще стане. Но ако всѣки ви погледне съ прънебрѣжение и не те обича, отъ тебе ~~никъмъ~~ нѣма да стане.

- 44 -
5 Та, сега, вие гледайте да обичате, понеже не зависи отъ това, дали да ви обичатъ, но зависи отъ васъ, вие да обичате. Каква мѫжност има, вие да обичате? Нѣма никаква мѫжност. Нѣкой пита, какъ обичате? Сега, оставете всички посторонни обичания.

Азъ обичамъ кокошката, заради нейното месце; обичамъ богатия заради богатството му; обичамъ градинаръ заради плодовете му; обичамъ бакалина, заради бакалита му. Той е майсторъ. Но обичамъ единъ човѣкъ, ни бакалия има ни градина, пъкъ човѣкътъ го обичамъ. Нищо повече! Това е Божественото. Никакво добро не нищо, ми е направилъ, но го обичамъ. Какво почеля? Печеля, понеже азъ като го обичамъ въ ума си, азъ провѣрявамъ, той за мене е единъ б арометъръ, термометъръ, като го обичамъ, азъ познавамъ, доколко Богъ ме обича въ ума ми и Богъ, а не този човѣкъ. Понеже този човѣкъ е една малка проекция на Божествената Любовъ. И азъ се радвамъ, че Божествената Любовъ може да се излива въ моята душа. Тогава се радвамъ, че отъ мене човѣкъ може да стане, мога да мисля, и много добре мога да миоля. И мисля на този човѣкъ какво добро мога да направя.

единъ чифтъ
Обуща имамъ, мисля да му подаря обущата. Азъ зная, като му дамъ едни обуща, на мене ще дойдатъ 10 чифта обуща. Азъ искамъ да му дамъ една шапка, но за мене ще дойдатъ 10 шапки. Тъ ще дойдатъ, безъ да искамъ. Като дойдатъ, азъ ще задържа най-хубавата за себе си, а 9-ти ще раздамъ. Ще кажа: днесъ ми дойдоха 10 шапки! Ще тури най-хубавата шапка, за да ги прѣпоръчамъ. Ще кажа: най-хубавата шапка азъ турихъ на главата си, а тия 9-ти шапки, които сѫ дошли отъ невидимия свѣтъ, тъ не могатъ да бѫдатъ лоши шапки, и тъ сѫ първокласни, но понеже азъ турихъ една шапка, азъ избрахъ най-хубавата, тя е моя. Е, питамъ сега, ако вие приемъхте по 10 шапки, и всѣки дадеше на близния си по една шапка, щеше ли да има споръ? Нѣмаше да има никакъвъ споръ!

Сега ние се отдалечиме отъ науката. Защото това не е наука. Вашата казва на сина си: ти трѣбва да учишъ! Трѣбва да станешъ голѣмъ човѣкъ, богатъ човѣкъ. Това не е наука. Никакъвъ голѣмъ човѣкъ нѣма да стана. Но ще зная само. Може богатъ да не стана, но като срѣща хората, ще ги познавамъ, ще разбирамъ характера на хората. Нѣма да стана милионеръ, но ще кажа, този е честенъ човѣкъ! Пъкъ като срѣща другого, ще кажа: фирмата на този се клати. Пъкъ като погледна и моето ухо, ще зная, дали и моята фирма е съвѣршена. Но сега вие нито единъ отъ васъ не трѣбва да се обезсърдчава! Вашите фирми, не трѣбва да мислите, че ще фалирате. Нѣма какво да фалирате.

Та тѣзи линии показватъ, какъ се е образувало човѣшкото ухо.

Какво има въ ухото? Вътрѣ има и други работи, подробности има вътрѣшна страна има. Ако станете физиономисти и изучавате вътрѣшната страна; тайни работи има въ този охлювъ, специфични черти. Много тайни работи има въ охлюва, които нѣкой путь не е позволено да се приказватъ. Нѣма скрито покрито, което природата

комто има

да не е изнесла. Тя е намѣрила, че въ охлюва вътрѣ има най-скритите нѣща въ личното и националното поколение и постъпъл майстори човѣшката душа. Какво е мислилъ дѣдо ти, и съ какво е ималъ работа. Всичко това въ ухото е нисано. Но тия нѣща които ние не знаемъ, то не е наука.

За насъ съставлява наука, туй ~~уход~~ е външната страна. Сега това е едно честно ухо. /У. показва УХОТО на първия чертежъ/. ова не е ухoto на единъ светия, нико то ухoto на единъ идеаленъ човѣкъ, нито на единъ ангелъ, но на единъ обикновен честенъ човѣкъ, който минава отъ едно животинско състояние въ едно човѣшко състояние. Човѣкътъ, който мисли, казва: правихъ, каквото правихъ, до сега ядохъ и пихъ, постъпвахъ несправедливо, животински, но отъ сега нататъкъ ще постъпвам умно. Този човѣкъ нѣма да направи пакость никому. Съ него можешъ да живѣшъ, работа можешъ да вършишъ, търговия, можешъ да учимъ, горѣ, долу може да има малко сбутване, но тѣ сѫ нѣща, ние ги наричаме изключения, търкания.

Та казвамъ, сега упражнението. Не си хванешъ ухoto долу, -за твоето здраве, и за здравето на хората. Не кажешъ: азъ желя да бѫда здравъ, както и всички хора да сѫ здрави; послѣ ще си хванешъ горѣ за ухoto, и ще кажешъ: желя да бѫда уменъ, както тѣзи умни хора, които сѫ живѣли прѣди мене. на ухoto Сега това е образецъ! Послѣ горѣ на срѣдата ще си туришъ рѣката, и ще кажешъ: да бѫда дѣятеленъ, експедитивенъ въ чѣствата си. Тѣй да се покажешъ. Бутни си на тритъ мяста ухoto: горѣ, долу и по срѣдата. Пѣкъ онѣзи у васъ, у които се роди едно противоположно чѣство или мисъль, защото има една опасностъ. Опасността седи въ нѣкой научни данни, щи се роди едно противорѣчие. Както между сегашните лѣкари хемеопатицитъ и алеопатици, които лѣкуватъ съ слаби и силни дразнения. Ти единъ човѣкъ, като го поправяшъ, ~~да/му/да/ру/~~ хемеопатъ ли да бѫдешъ или алеопатъ. Ако е по закона на алеопатията, силна доза като дава, той казва: отрова съ отрова се лѣкува. Хемеопатията, ^{къмъ} казва малко ~~не~~ любовь отиватъ тѣ. До сега всички сме били алеопати, и сега трѣбва да минете къмъ хемеопатията. -Отъ силни къмъ слаби дози. Сега вземете запримѣръ разглеждането на вашето ухо. Значи, това е външнътъ свѣтъ. И представете си тогава уши тѣ, които можете да видите. единъ французинъ или англичанинъ или американецъ, и навсѣкадѣ тѣрсете красиво ухо, и побутвайте и своето. Като мислите за крадиви уши, вие може да въздѣйствувате върху цѣлия си животъ. Вие искате да бѫдете красиви, но трѣбва да мислите добре. За да мислите добре, ти трѣбва да чувашъ добре. А обоняние трѣбва да имашъ, защото вътрѣшната страна на интелектуалния животъ чрѣзъ миризъ се добива. - обонянието, трѣбва да влиза въз духа, ти постоянно чѣ овѣкъ трѣбва да диша, да влиза благоуханието, неговия миризъ трѣбва да се развива, и неговия умъ се научава да мисли.

Сега ЕЗИКЪТЪ има двѣ функции, той се занимава съ физически работи, прѣвръща работите, и слѣдъ това изпитва, той като инспекторъ, агентъ, прѣвръва работите, и слѣдъ това има една висока функция. Три служби има езикътъ. И да говори знае, знае физическите работи знае да чувствува. Че като вѣзне езикътъ, три функции има.

Та и вие, като дойдете до езика, ще имате три функции. Ще работите, защото и езикътъ ви работи; ще чувствувате, понеже и узикътъ ви чувствува, и разумно ще говорите, понеже и езика ви говори. Тогава и ухото ви слуша едновременно и най-хубавиятъ и най-лошитъ работи. И въсъ по нѣкакъ пътъ нали са ви хващали по ухото учители има нѣкой хващащъ дѣцата по ушите, долната част на ухото. Майката и баща ви винаги са ви теглили ухото добу. Какво иска да каже майка ти? Синко, можешъ да живѣешъ дълъгъ животъ, само ако живѣешъ добръ. Ако си много уменъ, само тогава ще ти се продължи живота. Ако не си уменъ, нѣма да живѣешъ дълго. Ти казвашъ, апънаха ми ухото! Ама умниятъ да ти опъне ухото. Но никога не давайте глупавъ човѣкъ да ви хваща ухото. Ако глупавъ човѣкъ ви опъне ухото, тогава е лошо. И понеже вие сте най-умния въ даленъ случай, вие имате право всѣкога да пипате ухото си. И ако вие питате, кой има това право? Единственият човѣкъ, който може да ви опъне ухото, то сте вие. Ти си хвани ухото и кахи: юГосподи, да стана уменъ, тъй както Ти си намислилъ! Сега този листъ съ рисунките, прѣрисувайте си го всички. Това място може да се разбере. Онзи, който разбира ухото, за него е лѣсно, но онзи който никога не го е училъ, тя е много замотана работа. Отъ кадъ трѣбва да се мѣри, защо и за какво? и ще стане една каша. Не да ви е страхъ отъ кашата, но отъ тази каша, постепенно ще стане нѣщо. Неразбраните работи да ви не плашатъ. Ако има нѣща, което да е неразбрано, вие поставете ума си въ едно тѣбение, което е разбрано. Най-първо мислете за ухото, за външната облица на човѣка, която зависи отъ ухото му. Азъ мога да ви покажа примери, да стане предметно учение, и млади и стари, но азъ не искамъ да ви излагамъ. Ако дигна нѣкого, послѣ ще ви дигнатъ на вили и могили. Сега вижте, който има добро ухо, той постапва и добре. Когато ухото горѣ е широко, този човѣкъ и той има импульсъ да постапи добре. Той иска да каже нѣкоя обидна дума, но си каже: чакай, да помисля малко, и се спира. Онзи, въ когото ухото не е добръ развито, той този блъсне, онзи, като нѣкой войникъ; данъ, данъ, данъ, каквото му дойде до устата, и го каже. единъ умен войникъ, той на месо бие. а ученъ човѣкъ е, който разбира нѣщата. ега вие можете да кажете, защо имаме такова ухо? /оже да кажете, ухото е збутано. Но носътъ не е збутанъ, благодарете за това. Защото ако ухото е збутано и носътъ и устата и брадата, тогава вие сте з акъснъл и. Но ако ухото е збутано, а носътъ не е, животъ, понеже това е тогава носътъ ще поправи ухото. Или обратното. Въ този ~~чифчук~~ една фирма, и като умре човѣкъ, фирмите се развалятъ. Значи, могатъ да се поправятъ тия работи. Всичко въ живота може да си направите носътъ каквото си искате. Ако единъ хирург може да направи носъ каквътъ си иска. Ти и вие въ нѣколко години може да си поправите. Азъ имамъ нѣколко примери, но не искамъ да поправямъ носове на хората. Ти най-първо си турете въ ума единъ хубавъ носъ или едно хубаво ухо.

Все токи много маично се поправя ухото. То е най-маично ното. Ако вие може да направите една малка измѣнение на ума си, вие сте гениаленъ човѣкъ. Ако забѣлжите въ 10 години, че малко сте подобрили ухото си, това е гениална работа. Ако една линия сте измѣнили, то е една придобивка на вашия характеръ. Най-маично се измѣня ухото. То е почти, както на пръститъ, тия подполи на върха на пръста, много маично се измѣнятъ тия линии на ръката. Така и единъ човѣкъ всъкъ га можешъ да го познаешъ по ухото.

Та казвамъ, за бѫдеще ще погледнешъ дѣтето, ще погледнешъ и майка му. Нѣкой путь ухото мяза на майката, носить на башата, та по тия външни черти ще познаете и закона на наследствеността. Сега най-първо изучавайте защо имате ухо? Вземете животнитѣ, месояднитѣ животни, послѣ изумавайте ушите на тръвопаснитѣ животни, каква грамадна разлика има! Хората и тѣ си мязатъ.

Сега два вида уши има. Честното ухо. Два типа са тѣ. Едното често разбира се, то е за животинското царство. Та стремежа у ното ухо, а другото заостреното ухо, едното е широко. Животните е личенъ, *А. показва единъ Божественъ импулсъ, този човѣкъ съ тази енергия има чувства. Сега, докато вие измѣните този югълъ, това са силитѣ, които дѣйствуватъ. Тѣзи сили въ този югълъ са образувани отъ желанията ви и отъ мислитѣ ви. Но не трѣбва да имаме остри уши. УХОТО ОТГОРЪ ТРЕБА ДА БѢДЕ ШИРОКО, ПРОСТОРЪ, ЕДНА КРИВА ЛИНИЯ.

Станете сега.

Тайна молитва.

8-25.ч.с.